

Ks. Bogdan Brzyś

Ks. Stanisław Cyran

Spotkanie instruktażowe *newpastoral.net*

1. Inspiracja

Projekt „newpastoral” odwołuje się w pierwszym rzędzie do wezwania św. Jana Pawła II do nowej ewangelizacji, jakie pozostawił Kościołowi na trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa. W Krakowie 9 czerwca 1979 roku, w czasie swojej pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny, mówił: *„Otrzymaliśmy znak, że na progu nowego tysiąclecia – w te nowe czasy i nowe warunki wchodzi na nowo Ewangelia. Że rozpoczyna się nowa ewangelizacja, jak gdyby druga, a przecież ta sama, co pierwsza”*. Następnie, kontynuując tę myśl w adhortacji *Pastores dabo vobis* (1992) papież napisał: *„Realizacja naczelnego zadania duszpasterskiego, jakim jest nowa ewangelizacja, obejmująca cały Lud Boży i domagająca się nowej gorliwości, nowych metod i nowego sposobu głoszenia i dawania świadectwa Ewangelii, dziś zwłaszcza potrzebuje kapłanów, którzy bezwzględnie i w pełni przeżywają tajemnicę Chrystusa i potrafią wypracować nowy styl życia duszpasterskiego, w głębokiej jedności z papieżem, biskupami i z innymi kapłanami oraz w owocnej współpracy z wiernymi świeckimi, szanując i rozwijając różne role, charyzmaty i posługi we wspólnocie kościelnej”* (PDV 18).

Zacytowane wyżej słowa papieża wskazują na potrójny wymiar nowej ewangelizacji, która ma się wyrażać w nowej gorliwości (1), w nowych metodach (2) i również w nowym sposobie głoszenia i dawania świadectwa Ewangelii (3). To, co przed 40 laty mówił Jan Paweł II, podejmuje papież Franciszek, który w adhortacji apostolskiej *Ewangelii gaudium* tak napisał: *„Mam nadzieję, że wszystkie wspólnoty znajdą sposób na podjęcie odpowiednich kroków, aby podążać drogą duszpasterskiego i misyjnego nawrócenia, które nie może pozostawić rzeczy w takim stanie, w jakim są. Obecnie nie potrzeba nam «zwyyczajnego administrowania». Bądźmy we wszystkich regionach ziemi w «permanentnym stanie misji»”* (EG 21, 25).

Nieco dalej w rozdziale dotyczącym parafii papież Franciszek dodaje: *„Dzięki całej swojej działalności parafia zachęca i formuje swoich członków, aby byli ludźmi zaangażowanymi w ewangelizację. Jest wspólnotą wspólnot, jest sanktuarium, gdzie spragnieni przychodzą i piją, by dalej kroczyć drogą, jest centrum stałego misyjnego posyłania. Musimy jednak przyznać, że wezwanie do rewizji i odnowy naszych parafii nie przyniosło jeszcze wystarczających owoców, aby były bliżej ludzi i stanowiły środowiska żywej komunii i uczestnictwa i ukierunkowały się całkowicie na misję”* (EG 28).

Zacytowane wyżej teksty Magisterium Kościoła, a w szczególności wizja parafii, jako „wspólnoty wspólnot”, która podejmuje wyzwanie nawrócenia duszpasterskiego, stanowią ramy teologiczno-pastoralne projektu *newpastoral.net*.

2. Fundament biblijny i doświadczenie pierwszych chrześcijan

Pierwszą wspólnotą chrześcijaństwa była wspólnota dwunastu apostołów powołanych przez samego Pana. U początków przepowiadania ewangelicznego znajduje się mała grupa dwunastu ludzi, którą Chrystus formuje w ciągu trzech lat, tak aby mogli wypełnić zadanie wyrażone w wielkim nakazie misyjnym: „*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody!*” (Mt 28,19). W innym miejscu Chrystus Pan obiecuje swoją obecność wszędzie tam, gdzie kilka osób zbierze się w Jego imię: „*Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich*” (Mt 18,20).

Doświadczenie pierwszych trzech wieków chrześcijaństwa potwierdza, że pierwsi uczniowie wiernie odtworzyli biblijny wzór zapisany na kartach Ewangelii. W okresie prześladowań, kiedy nie było jeszcze świątyń, spotykali się na Eucharystii sprawowanej po domach, w małych wspólnotach. Św. Paweł w Liście do Rzymian napisał: „*Pozdružcie współpracowników moich w Chrystusie Jezusie, Pryskę i Akwile, którzy za moje życie nadstawili swe głowy i którym winienem wdzięczność nie tylko ja sam, ale i wszystkie Kościoły [nawróconych] pogan. Pozdružcie także Kościół, który się zbiera w ich domu*” (Rz 16,3-5).

Trzeba w tym miejscu zaznaczyć, że ewangelizacja w ramach małych grup domowych była okresem najbardziej spektakularnego wzrostu liczebnego chrześcijaństwa w całej historii Kościoła.

3. Cele

Projekt *nepastoral.net* stawia sobie za cel umożliwienie przeżycia w duszpasterstwie parafialnym doświadczenia Kościoła pierwszych wieków chrześcijaństwa. Pragniemy w ten sposób przyczynić się do wzrostu królestwa Bożego na ziemi.

Mamy również nadzieję, że *nepastor.net* umożliwi prawdziwą odnowę parafii i przejście „*od duszpasterstwa zwykłego zachowywania stanu rzeczy do duszpasterstwa zdecydowanie misyjnego*” (EG 15). Aby to się dokonało, trzeba najpierw przelamać wygodne kryterium duszpasterskie: „*zawsze się tak robiło*” (por. EG 33). Pierwszym owocem takiej przemiany jest stopniowa transformacja zwykłych „*wierzących praktykujących*” w „*uczniów-misjonarzy*” (por. EG 120). Jesteśmy przekonani, że małe grupy domowe są jednym ze sposobów, aby tego dokonać.

4. Małe grupy domowe jako narzędzie odnowy parafii dzisiaj

Projekt *nepastoral.net* dostarcza parafiom narzędzi do autentycznej i trwałej odnowy duszpasterstwa. Projekt zakłada wykorzystanie aktualnie dostępnych nowoczesnych

technologii, a w szczególności Internetu oraz mobilnych narzędzi komunikacji jako platformy, gdzie parafie zainteresowane udziałem w projekcie będą mogły otrzymać kompletny zestaw materiałów do prowadzenia spotkań w małych grupach domowych. Tylko tą drogą, tylko przez aplikację telefoniczną i Internet, możemy dostarczać materiały. Chodzi nie tylko o możliwość kontroli nad materiałami, ale jeszcze bardziej o dyskretne towarzyszenie parafiom, które podejmą projekt. Narzędzia internetowe dają taką możliwość.

Oto skrótowy opis funkcjonowania projektu *newpastoral.net*:

1. Dla realizacji projektu zostały powołane dwie grupy robocze: jedna we Francji i druga w Polsce. W skład tych grup wchodzi księża oraz osoby świeckie. Grupa francuska posiada duże doświadczenie pracy w ramach małych parafialnych grup domowych. Całość koordynuje ks. Bogusław Brzyś, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji.
2. Przedsięwzięcie ma wymiar międzynarodowy. Zakładamy, że na początku projekt udostępni materiały w językach polskim i francuskim. W przyszłości po uruchomieniu platformy zamierzamy udostępnić materiały w językach angielskim i niemieckim.
3. Ekipa *newpastoral.net* przygotowała aktualnie materiał filmowy do pracy w małych grupach w okresie jednego roku nazwanego roboczo: „Rok nawrócenia duszpasterskiego”. Jest to zestaw pięciu serii tematycznych do obsługi cotygodniowych spotkań w małych grupach. Do tych materiałów dołączone są konspekty oraz inne, niezbędne narzędzia do zainicjowania małych grup i prowadzenia spotkań. Wszystkie materiały zostaną udostępnione nieodpłatnie. Wymagana będzie jedynie rejestracja parafii w systemie.
4. Jeżeli po okresie jednego roku parafia zdecyduje się na kontynuację pracy w małych grupach, nasza platforma będzie dostarczać następne materiały udostępniane dla zarejestrowanych wspólnot.
5. Projekt zakłada możliwość komunikacji pomiędzy wspólnotami uczestniczącymi w projekcie.
6. Nasze ekipy oferują pomoc wspólnotom na etapie wdrażania projektu (*coaching*).
7. Platforma będzie oferować oddzielną przestrzeń wymiany doświadczeń dla księży pragnących podzielić się swoimi doświadczeniami w duszpasterstwie inspirowanym ideą nowej ewangelizacji.

5. *Newpastoral.net* w praktyce

Założenie jest takie, aby projekt *newpastoral.net* dostarczył parafiom narzędzi zrealizowanych profesjonalnie i odpowiadających aktualnie obowiązującym standardom

jakości. W tym celu została podjęta współpraca z firmą informatyczną, która wykonała stronę internetową oraz aplikację na nośniki mobilne (smartfony i tablety) w systemach IOS i Android. Równolegle trwa współpraca z zawodowymi producentami filmowymi we Francji i w Polsce. Wszyscy partnerzy projektu są z jednej strony zainteresowani duchowym wymiarem, a jednocześnie gwarantują profesjonalną realizację narzędzi internetowych oraz filmów. Do obsługi jednego roku zostało przygotowanych 21 filmów dziesięciominutowych na każdą ze stref językowych.

Projekt *newpastoral.net* jest adresowany do bardzo szerokiego grona odbiorców, zarówno młodych, jak i w średnim i podeszłym wieku. Wierzących i nie. Formuła spotkań jest podobna do powszechnie znanych i stosowanych w różnych ruchach modlitewnych grup dzielenia, dzięki profesjonalnie przygotowanym narzędziom może stać się zupełnie nowym doświadczeniem i ważnym etapem duchowej odnowy. Cotygodniowe spotkania w ramach *newpastoral.net* odbywają się według ściśle określonego schematu. Każde powinno zacząć się i skończyć punktualnie. Mile widziana jest chwila na wspólną kawę, herbatę bądź coś słodkiego. Wszyscy uczestnicy powinni czuć się komfortowo. Każdy śledzi tekst na kartce lub na nośniku elektronicznym, wszyscy wspólnie oglądają specjalnie przygotowane tematycznie filmy, w których znane postaci ze świata kultury, mediów czy telewizji, np.: Eleni, Krzysztof Ziemięć, Janek Mela, s. Małgorzata Chmielewska czy o. Adam Szustak, opowiadają o swoich przeżyciach i podejmują konkretne problemy. Po filmie uczestnicy spotkania biorą udział w dyskusji, modlą się i czytają Pismo Święte.

Newpastoral.net nie jest żadną konkurencją dla istniejących już na terenie parafii wspólnot czy ruchów, ale jest dodatkową alternatywą dla osób świeckich, którzy często z życiem parafialnym nie mają wiele wspólnego.

Prezentowany projekt *newpastoral.net* wspierają kard. Luis Antonio Tagle, abp Wiktor Skworec, bp Grzegorz Ryś i bp Dominique Rey.

Szczegółowe informacje o projekcie na stronie internetowej *newpastoral.net*.

6. Kampania reklamowa i grupa pilotażowa

Skuteczne stworzenie wielu małych grup domowych i rozpoczęcie spotkań w dużym stopniu zależy od umiejętnie przeprowadzonej kampanii reklamowej. Jest to bardzo ważny moment w całym projekcie: dobra, przemyślana, sugestywna, skuteczna reklama.

Używamy określenia „kampania”, ponieważ reklama jest rozłożona w czasie. Trwa 4 tygodnie. 4 tygodnie to w gruncie rzeczy 4 niedziele, bo wówczas mamy możliwość spotkania z parafianami, których chcemy pozyskać dla sprawy. Musimy być świadomi, że

IX DIECEZJALNE FORUM
RUCHÓW I STOWARZYSZEŃ KATOLICKICH
„Kościół na wzór Chrystusa”
Tarnów 30.09.2017

trzeba czasu, aby proponowane treści, propozycje trafiły do świadomości, chwyciły się głowy, a później przeszły z głowy do serca słuchaczy. Wtedy mogą podjąć decyzję, o którą nam chodzi.

Poszczególne etapy kampanii są podane na stronach *nempastoral.net*. Doświadczenie parafii, które skrupulatnie zastosowały podane zasady kampanii reklamowej, pokazało, że jest to skuteczne narzędzie.

To, co wydaje mi się ważne, to trzy rzeczy: jasno określony cel, cierpliwość w przekonywaniu parafian, a przede wszystkim wiara w to, że się uda.

Po pierwsze, jasno określony cel. Celem jest pozyskać jak największą ilość gospodarzy, bo oni są filarem projektu. Jeśli przekonamy ludzi, by zechcieli być gospodarzami grup, to oni zrobią resztę. Oni już sami zaproszą pozostałych uczestników. To jest moment krytyczny! Projekt opiera się o gospodarzy! I trzeba konsekwentnie do tego dążyć, by ich pozyskać. Nie tyle uczestników, ile gospodarzy. Oni później sami znajdą sobie gości, uczestników małych grup. Jeszcze raz podkreślamy, że w kampanii reklamowej cały czas zwracamy się do wszystkich parafian, ale nie tracimy z oczu, że najbardziej zależy nam na gospodarzach. A żeby ich pozyskać, musimy cierpliwie czekać, przekonywać, tłumaczyć, ośmielać, zachęcać, dawać wsparcie. Żeby przekonać jak najwięcej osób do bycia gospodarzem, wyraźnie akcentujemy dwie sprawy: po pierwsze, że każdy się nadaje, by być gospodarzem, bo każdy w Polsce jest gościnnie, to nasza piękna cecha narodowa. Nie trzeba mieć specjalistycznego przygotowania, formacji, specjalnych osobistych walorów, uzdolnień, warunków lokalowych. Trzeba spełniać jeden warunek: trzeba lubić przynajmniej jednego człowieka z 7 miliardów na świecie. To wystarczy, by go zaprosić i już będziemy mieć małą grupę. Ponadto warto akcentować, że bycie gospodarzem jest bardzo proste, ponieważ *nempastoral.net* dostarczy wszystkich potrzebnych narzędzi do przeprowadzenia udanego spotkania.

Po drugie, cierpliwość. Trzeba czasu, by ta propozycja znalazła odzew u ludzi. Będą tacy, którzy od razu podejmą propozycję, inni po dłuższym namyśle, a będą i tacy, którzy się będą wahać aż do ostatniej chwili. Potrzebna jest cierpliwość w przekonywaniu i pozyskiwaniu gospodarzy spotkań. Nasuwa mi się ewangeliczna przypowieść o robotnikach najmowanych do pracy, aż do ostatniej godziny. Robotnicy ostatniej godziny wcale nie są gorsi od tych, co się zgłosili jako pierwsi.

Po trzecie, wiara w to, że się uda. To jest ważny punkt!!! To jest przede wszystkim zadanie, wyzwanie dla księdza proboszcza lub księdza przez niego delegowanego. Bez tej wiary, że to jest dobra rzecz i że damy radę to zrobić, nie można będzie jej przeprowadzić skutecznie.

Mówiąc inaczej, trzeba się w sprawę, zwłaszcza na etapie „rozruchu”, z wiarą zaangażować. Chodzi o wiarę, że Bóg nas do tego wzywa, ale chodzi też o wiarę, że się to uda zrobić. Proboszcz musi wierzyć! To jest bardzo ważny moment.

Warto też wiedzieć, że w kampanii reklamowej nie wszystko od razu musimy ludziom mówić. Stopniowo odsłaniamy proponowany projekt. Jeśli powiemy, że zakładamy małe grupy, w których co tydzień będziemy się spotykali do końca świata, to ryzykujemy, że wielu się przestraszy takiego zobowiązania na całe życie. Dlatego mówimy tak: zapraszamy na rekolekcje 6x6: Wielkie Parafialne Rekolekcje Domowe. Sześć spotkań w sześć tygodni. A potem co? Nie wiemy co. To jest metoda ewangeliczna. Jezus nie mówi od razu wszystkiego tym, których zaprasza do pójścia za sobą. Mówi: chodźcie, zobaczcie. Spróbujcie, zakosztujcie, popatrzcie i dopiero potem zdecydujcie.

Bardzo ważnym momentem w kampanii reklamowej jest podzielenie się rolami i zaangażowanie ludzi z ekipy pilotażowej. Ksiądz nie robi wszystkiego. Pomoc osób z ekipy jest nieodzowna.

Po pierwsze, oni mają doświadczenie tego, co chcemy zaproponować innym. Oni to czują, bo to sami przeżyli i dlatego są wiarygodni w przekazie, w reklamie tej propozycji.

Po drugie, na nich można liczyć, że dadzą świadectwo parafianom, że warto w to wejść. Ksiądz nie ma takiej siły przekonania jak świeccy.

Po trzecie, oni są pomocni w pierwszym etapie tworzenia grup: cała logistyka, zapisy, przekazanie materiałów, wymiana materiałów byłaby bardzo trudna bez nich.

Po czwarte, oni sami stają się gospodarzami małych grup domowych.

7. Częste pytanie: Co to daje?

Po pierwsze, same spotkania w małej grupie to jest sprawa wartościowa. Radość bycia ze sobą. Dzielenia się swoimi przemyśleniami, doświadczeniami. I to najczęściej ludzie podkreślają, że fajnie jest spotkać się (zwłaszcza dziś, gdy ludzie się odgradzają coraz bardziej i zamykają).

Po drugie, Jezus obiecuje, że gdzie dwaj albo trzej... tam jest pośród nich. Doświadczenie obecności i działania Jezusa w naszej codzienności, w naszych rodzinach, domach itd.

Po trzecie, jest to jakiś rodzaj formacji duchowej, religijnej w oparciu o świadectwo ludzi, którzy je dali, o świadectwo uczestników, bo nikt nie ma sam tego, co mamy razem. Ale ta formacja jest również w oparciu o słowo Boże i modlitwę.

**IX DIECEZJALNE FORUM
RUCHÓW I STOWARZYSZEŃ KATOLICKICH**
„Kościół na wzór Chrystusa”
Tarnów 30.09.2017

Po czwarte, te spotkania mają pod koniec pierwszego roku prowadzić do nawrócenia pastoralnego, czyli do formowania uczniów-misjonarzy, którzy pójdą z Ewangelią do innych, by ich zdobywać dla królestwa. Uczeń-misjonarz to klucz.

Ksiądz nie dotrze ani do wszystkich, bo jest ich za dużo, ani do wielu z peryferii, z różnych powodów, ale gospodarzowi się nie odmówi.